

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/280/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013201317
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1013201317.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobkyne: W. K. Y., bytom D. T. V. XX, zastúpenej zákonným zástupcom: Ing. N. Y., bytom G. XXX, právne zastúpenej JUDr. Janou Polakovičovou, advokátkou so sídlom Mickiewiczova 6, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2341/2013-430 zo dňa 07. mája 2013 a o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/178/2013-104 zo dňa 26. mája 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/178/2013-104 zo dňa 26. mája 2015 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 5S/178/2013-104 zo dňa 26. mája 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2341/2013-430 zo dňa 07. mája 2013, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd z pripojeného administratívneho spisu žalovaného zistil, že Obvodný pozemkový úrad v Leviciach rozhodnutím č. P2004/00258 zo dňa 10. júna 2004 podľa § 7 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb.“) nariadil prípravné konanie pozemkových úprav v katastrálnom území G. z dôvodu uvedeného v § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb., t.j. potreby usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov a odstránenia prekážok ich

výkonu vyvolaných historickým vývojom pred účinnosťou tohto zákona. Dôvody pozemkových úprav, obvod pozemkových úprav a vyňatie pozemkov z obvodu pozemkových úprav prerokoval Obvodný pozemkový úrad v Leviciach v priebehu prípravného konania s Obecným úradom v Sazdiciach, Správou katastra v Leviciach, Lesmi Slovenskej republiky - OZ Levice, Obvodným úradom životného prostredia v Leviciach, Slovenským pozemkovým fondom - Regionálnym odborom v Leviciach, pričom dospel k záveru, že uskutočnenie pozemkových úprav je opodstatnené.

Na základe uvedených zistení Obvodný pozemkový úrad v Leviciach rozhodnutím č. P2005/001171 zo dňa 01. júna 2005 podľa § 8 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. nariadil pozemkové úpravy k nehnuteľnostiam v katastrálnom území G. z dôvodu uvedeného v § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb. Proti uvedenému projektu pozemkových úprav podala žalobkyňa prostredníctvom zákonného zástupcu Ing. N. Y. v zákonom stanovenej lehote námietku, v ktorej vyjadrila nesúhlas s návrhom nového rozdelenia pozemkov v rámci hospodárskeho dvora, ako aj s rozdelením pozemkov iných vlastníkov na dve parcely. Predvolaním č. P2012/00077 zo dňa 20. decembra 2012 zvolal Obvodný pozemkový úrad v Leviciach pracovné rokovanie za účelom prerokovania námietok vlastníkov. Zo záznamu z prerokovania vyplýva, že zákonnému zástupcovi žalobkyne bol dňa 11. januára 2013 vysvetlený spôsob umiestňovania vlastníkov pôdy pod existujúce stavby. Vzhľadom na to, že zákonný zástupca žalobkyne aj po vysvetlení trval na dôvodoch uvedených v námietke, Obvodný pozemkový úrad v Leviciach listom č. P2012/00054 zo dňa 21. januára 2013 odstúpil túto námietku Obvodnému pozemkovému úradu v Nitre. Obvodný pozemkový úrad v Nitre rozhodnutím č. 2013/062-4/MM zo dňa 05. marca 2013 podľa § 13 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. a zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 345/2012 Z.z.“) nevyhovел námietke maloletej vlastníčky proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v katastrálnom území G.. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa prostredníctvom zákonného zástupcu odvolanie, v ktorom naďalej zotrvala na svojich námietkach k umiestneniu pozemkov. Súčasne bolo podané aj odvolanie matkou maloletej vlastníčky Z. R., ktorá nesúhlasila s umiestnením nových pozemkov a stotožnila sa s požiadavkou umiestnenia pozemkov v areáli poľnohospodárskeho dvora a zachovania vodných plôch na pôvodnom mieste, pričom tvrdila, že zastavané plochy boli zamenené za ornú pôdu a nie za zastavanú plochu, čo nie je v súlade so zákonom. Žalovaný rozhodnutím č. 2341/2013-430 zo dňa 07. mája 2013 zamietol obe odvolania zákonných zástupcov žalobkyne proti rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu v Nitre č. 2013/062-4/MM zo dňa 05. marca 2013 a toto prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách zákona č. 330/1991 Zb. citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 1 ods. 1, ods. 2 písm. a/ v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 písm. a/, § 11 ods. 3, 4, 5, 24 uvedeného zákona, postupom v zmysle právnej úpravy stanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov, a dospel k záveru, že žalovaný rozhodol vecne správne na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu a v súlade so zákonom.

Ako z vyššie uvedeného vyplýva, nové pozemky vlastníka sú primerané, ak rozdiel hodnoty pôvodných pozemkov a nových pozemkov vlastníka nepresahuje 10 % výmery pôvodných pozemkov po odpočítaní podielu pozemkov alebo ich časti potrebných na spoločné zariadenia a opatrenia. S písomným súhlasom vlastníka možno v jeho neprospech prekročiť prípustný rozdiel hodnoty nových pozemkov bez nároku na vyrovnanie v peniazoch. V danom prípade, ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, žalobkyňa nepreukázala, že by nové pozemky v rámci pozemkových úprav nedosahovali zákonom určený výmer. Správny orgán oboznámil žalobkyňu ako účastníka predmetného konania s návrhom zásad pre umiestnenie nových pozemkov projektu pozemkových úprav, ktorý je oprávnený svoje práva hájiť prostredníctvom, ktoréhokoľvek z jeho zákonných zástupcov. Zákonný zástupca žalobkyne (a nie je podstatné, či je matka alebo otec), svoje požiadavky v rámci nových pozemkových úprav predniesol na ústnom prerokovaní a tieto sú obsahom zápisníc, keď ústnych prerokovaní sa opakovane zúčastnil zákonný zástupca žalobkyne otec Ing. N. Y.. Z obsahu spisu súd tiež zistil, že správny orgán konal so

žalobkyňou, resp. jej zákonným zástupcom aj o projekte pozemkových úprav na viacerých pracovných stretnutiach, a to aj s matkou maloletej, potom ako bolo touto oznámené, že správny orgán ju z prejednávania zásad a z konania vylúčil. Uvedené konanie prebiehalo opakovane pred Obvodným pozemkovým úradom v Nitre. Na všetkých rokovaníach s obidvoma zákonnými zástupcami bolo rokované o projekte pozemkových úprav na viacerých pracovných stretnutiach. O všetkých rokovaníach aj o termíne pojednávania boli riadne a v predstihu informovaní, teda svoje procesné práva žalobkyňa mohla riadne využiť a podať voči projektu pozemkových úprav námietky. Tieto aj podala. Súd nezistil v tomto smere porušenie procesných práv žalobkyne v rámci správneho konania a pokiaľ OPÚ Levice nekonali pôvodne s matkou maloletej, jej práva boli zachované prostredníctvom jej druhého zákonného zástupcu - otca a navyše následne po vznesení námietok a predložení spisu OPÚ Nitra, v ďalšom už konala aj s matkou maloletej. Preto súd prvého stupňa konštatoval, že porušenie procesných práv žalobkyne v rámci správneho konania nebolo zistené. Námietku ohľadne porušenia procesných práv teda vyhodnotil ako nedôvodnú.

Povinnosťou správnych orgánov v rámci konania o námietkach účastníka konania je vysporiadanie sa so vznesenými požiadavkami. Nie je úlohou správneho orgánu a ani súdu za účastníka konania vyhľadávanie dôvodu námietok, či následne dôvodov žaloby. Z obsahu rozhodnutí správnych orgánov súd prvého stupňa zistil, že tieto sa v nich vysporiadali s námietkami vznesenými žalobkyňou prostredníctvom oboch zákonných zástupcov v správnom konaní. Okolnosť, že správny orgán nevyhovел všetkým požiadavkám účastníka konania, nemožno považovať za vadu spočívajúcu v tom, že by sa správny orgán s konkrétnou námietkou nevysporiadal. Z obsahu žaloby spolu s prihladením na obsah odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu súd prvého stupňa zistil, že žalobkyňa vo vzťahu k svojim subjektívnym právam a záujmom konkretizovala ako nedostatok rozhodnutia žalovaného pozemkové úpravy týkajúce sa umiestnenia nových pozemkov v rámci hospodárskeho dvora kat. úz. G.. Zo spisu zároveň zistil, že žalobkyňa pred pozemkovou úpravou nevlastnila žiaden pozemok sama v rámci hospodárskeho dvora Sazdice, nevlastnila žiadnu zastavanú plochu nachádzajúcu sa v rámci hospodárskeho dvora a ani nešpecifikovala, akým spôsobom boli konkrétne jej subjektívne práva porušené tým, že v rámci novej pozemkovej úpravy jej neboli umiestnené nové pozemky v ňou žiadanej lokalite. Neuvedla žiaden dôvod zhoršenia, resp. neefektívnosti nového usporiadania pozemkov oproti pôvodnému stavu. Žalobkyňa v rámci konania nepredložila doklad o tom, žeby pôvodní vlastníci pozemkov v rámci hospodárskeho dvora Sazdice súhlasili s tým, aby pozemky niektorého z nich v danej lokalite boli zamenené so žalobkyňou v súlade s prijatými zásadami ZUNP. Žalobkyňa zároveň nešpecifikovala o aké neracionálne a neefektívne, príp. nezákonné úpravy v spojitosti s porušením jej subjektívnych práv by sa malo jednať. Obsahom odvolania i podanej žaloby bolo poukazovanie žalobkyne na to, že návrh rozdeľovacieho plánu vo všeobecnosti v projekte pozemkových úprav nerieši účelne, zákonne, efektívne a hospodárne doteraz existujúci stav bez riadneho a konkrétneho zdôvodnenia tohto názoru.

Po preskúmaní napadnutých rozhodnutí, oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a osobitne oboznámení výpisom z registra pôvodného a nového stavu pozemkov mal krajský súd za preukázané splnenie zákonných atribútov. V danom prípade žalobkyňa vstupovala do konania ako výlučná vlastníčka 20 pozemkov o celkovej výmere 45424 m² (vedené na LV č. XXX v kat. úz. G.), druhu pozemku : orná pôda, lesné pozemky a vodné plochy (teda nie zastavané pozemky ako tvrdia zástupcovia maloletej vlastníčky) s hodnotou 8451,93 €. Výsledkom vykonaných pozemkových úprav sa stali 4 pozemky, z toho 3 vo výlučnom vlastníctve, o celkovej výmere 44971 m² a s určenou hodnotou pozemkov 9158,75 €. Rozdiel výmer pôvodného a nových pozemkov je mínus 453 m² (0,99%) a rozdiel hodnôt pôvodných a nových pozemkov je plus 706,82 €. Teda súd prvého stupňa zhodne s názorom správneho orgánu konštatoval, že nové usporiadanie pozemkov v danom prípade je v súlade s podmienkou primeranosti ustanovenej v § 11 ods. 4, 5 zákona č. 330/1991 Zb., ako aj platnými zásadami umiestnenia nových pozemkov, ktoré boli prijaté pre kat. úz. G..

Krajský súd vychádzajúc z administratívneho spisu dospel k záveru, že námietky žalobkyne uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal. Tieto námietky nemohli obstáť ani v súdnom preskúmvacom konaní. Mal za to, že

žalovaný v konaní dostatočne zistil skutkový stav veci a z tohto vyvodil správne právne závery. Svoje rozhodnutie dostatočne konkrétne, čo do dostatku dôvodov i zrozumiteľnosti odôvodnil. Hodnotením zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu teda súd prvého stupňa nezistil žiadne logické, vecné a ani právne pochybenia a konštatoval, že postup žalovaného ako aj preskúmané rozhodnutia boli v súlade so zákonom. Výslovil, že s maloletou účastníčkou konania bolo riadne konané, a to najprv za účasti otca a následne aj s matkou maloletej.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a nepriznal žalobkyni náhradu trov, nakoľko základnou podmienkou pre priznanie náhrady trov je vecný úspech v konaní.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa prostredníctvom zákonného zástupcu. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. 2341/2013-430 zo dňa 07. mája 2013 a zároveň aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - OPÚ Nitra č. 2013/062-4/MM zo dňa 05. marca 2013 a prizná jej náhradu trov celého konania.

Žalobkyňa v dôvodoch odvolania namietala, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými zásadnými námietkami, ktoré vzniesol v priebehu konania pozemkových úprav. Žalobkyňa tvrdila, že počas konania o projekte pozemkových úprav namietala, že návrh rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav nerieši účelne efektívne a hospodárne doteraz existujúci stav, rozhodnutie sa zaoberalo čiastočne len námietkami ohľadne ornej pôdy, neriešilo hospodársky dvor, a práve za najvypuklejší problém považovala neriešenie jej námietok ohľadne hospodárskeho dvora, ktorý bol odkúpený za účelom podnikania v poľnohospodárstve. S poukazom na obsah a účel zákona č. 330/1991 Zb. žalobkyňa považovala za nespravodlivé následky novo vytvoreného stavu, ktorý vytvoril namiesto doterajších 50 nových 56 parciel v hospodárskom dvore, pričom tieto parcely umiestnil tak, že pod budovy v jej vlastníctve pridelil parcely iných vlastníkov napriek tomu, že má dostatočnú výmeru parciel, ktoré by v plnej miere poskytli možnosť rozdelenia tak, aby jej budovy stáli na parcelách v jej vlastníctve. Uviedla, že napriek návrhu, aby zastavaná pôda v hospodárskom dvore bola daná do jej vlastníctva, pozemkový úrad schválil takú úpravu, ktorá umiestňuje pod jej budovy pozemky iných vlastníkov a nezmyselne rozmiestnil aj pozemky tak, že jej sťažuje a znemožňuje prístup k budovám. Ďalej uviedla, že skutočnosť, že účelné je rozdelenie pozemkov neznámych vlastníkov, ktoré spravuje Slovenský pozemkový fond pod budovy vlastníkov, ktorí pod vlastnými budovami nemajú pozemky, vyplýva aj z listu Slovenského pozemkového fondu zo dňa 16. februára 2012. Súčasne poukázala na to, že projektant nedal na pozemky nových vlastníkov pôdy zapísať ľarchu pre vlastníkov budov, čím zapríčinil možnosť ich vydierania zo strany vlastníkov pozemkov. Namietala, že tieto skutočnosti správny orgán nezobral do úvahy a ani nevysvetlil dôvody svojho postupu, ako aj že tieto skutočnosti nezohľadnil ani prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Zdôraznila, že išlo o jej základnú námietku v žalobe proti rozhodnutiu správneho orgánu. Ďalej namietala, že tým, že súd prvého stupňa dostatočne nezdôvodnil, prečo neprihliadol k jej základnej námietke, v konaní nie je preukázané, akými úvahami sa súd riadil, keď právnu argumentáciu žalobkyne nepovažoval za dôvodnú. Mala za to, že týmto spôsobom bolo porušené jej právo na spravodlivý proces. Výslovila názor, že v danom prípade mal súd prvého stupňa v zmysle § 250j ods. 2 OSP zrušiť rozhodnutia správneho orgánu 1. aj 2. stupňa, trvajúc na tom, že pri pozemkových úpravách bol porušený ústavný princíp rovnosti pri zachovaní zákonnej ochrany vlastníckeho práva u všetkých vlastníkov druhovo rovnakej veci.

Žalovaný k odvolaniu žalobkyne podal písomné vyjadrenie. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne a procesne správny v celom rozsahu potvrdil. Výslovil názor, že krajský súd dostatočne zistil skutkový stav veci, vysporiadal sa so všetkými dôkazmi, oboznámil sa s celým spisovým materiálom a vyvodil správny právny záver. Ďalej uviedol, že žalobkyňa ani v tomto svojom odvolaní neuviedla nové právne skutočnosti, ani nové dôkazy, ktorými by preukázala, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského

súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. októbra 2017 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 2341/2013-430 zo dňa 07. mája 2013, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. 2341/2013-430 zo dňa 07. mája 2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Nitre č. 2013/062-4/MM zo dňa 05. marca 2013 a odvolania žalobkyne podané prostredníctvom jej zákonných zástupcov proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu zamietol. Obvodný pozemkový úrad v Nitre rozhodnutím č. 2013/062-4/MM zo dňa 05. marca 2013 podľa § 13 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. a zákona č. 345/2012 Z.z. nevyhovel námietke žalobkyne ako vlastníka proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v katastrálnom území G..

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Predovšetkým Najvyšší súd Slovenskej republiky upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie v súlade so zákonom si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase

vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V rámci súdneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v spojení s administratívnym spisom žalovaného správneho orgánu mal preukázať, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Zákonodarca účel zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, v znení neskorších predpisov stanovil tak, že obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného vykonávané vo verejnom záujme v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka. Pozemkové úpravy zahŕňajú zistenie a nové usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov ako aj súvisiacich iných vecných práv v obvode pozemkových úprav a nové rozdelenie pozemkov (scelenie, oddelenie alebo iné úpravy pozemkov), technické, biologické, ekologické, ekonomické a právne opatrenia súvisiace s novým usporiadaním právnych pomerov (§ 1 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb.).

Cieľom zákonodarcu právnou úpravou zákona č. 330/1991 Zb. bolo teda usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného, rešpektujúc vlastnícke práva pôvodných vlastníkov pozemkov, pričom vykonávateľ pozemkových úprav je povinný zosúladiť usporiadanie nových právnych pomerov s požiadavkami vo verejnom záujme, s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva za účelom podpory rozvoja vidieka. Sledujúc úmysel zákonodarcu pri vykonávaní pozemkovej úpravy vykonávateľ pozemkovej úpravy je povinný obstaráť podklady a súbory informácií potrebných na riešenie priestorového usporiadania a funkčného využívania územia v obvode pozemkových úprav v súlade s princípmi trvalo udržateľného rozvoja v rámci návrhu miestneho územného systému ekologickej stability na účely pozemkových úprav a všeobecných zásad funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav.

Pred začatím konania o nariadení pozemkových úprav okresný úrad nariadi konanie o začatí pozemkových úprav (prípravné konanie) za účelom preverenia dôvodov, naliehavosti a hospodárskej účelnosti vykonania pozemkových úprav, určenia hraníc obvodu pozemkových úprav, určenia pozemkov, ktoré sú vyňaté z pozemkových úprav. Nariadenie prípravného konania oznámi okresný úrad v dotknutých obciach (ich častiach) verejnou vyhláškou (§ 7 ods. 2, 3 zákona č. 330/1991 Zb.). Okresný úrad po zhodnotení výsledkov prípravného konania, ak sa preukáže dôvody, rozhodne o povolení pozemkových úprav podľa § 2 ods. 1 písm. b/ alebo z iných dôvodov, ako je hospodárenie na pôde, alebo rozhodne o nariadení pozemkových úprav podľa § 2 ods. 1 písm. a/ a c/ až g/ (§ 8 ods. 1 cit. zákona).

Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o povolení alebo nariadení pozemkových úprav okresný úrad začne práce na prešetrovaní, zameraní a zobrazení obvodu pozemkových úprav a stabilizovaní význačných lomových bodov hraníc obvodu pozemkových úprav, ktoré sa vykonávajú v rámci operátu obvodu projektu pozemkových úprav, aktualizovaní bonitovaných pôdnoekologických jednotiek, vyhotovovaní súpisu údajov o pôvodných nehnuteľnostiach a právnych vzťahov k nim, určenie hodnoty

pozemkov a trvalých porastov v obvode projektu pozemkových úprav, vyhotovovaní zoznamu vlastníkov, užívateľov pozemkov a osôb podľa § 6 ods. 1 písm. d/, ktoré sú obsahom registra pôvodného stavu, obstarávaní ďalších podkladov a súborov informácií potrebných na riešenie priestorového usporiadania a funkčného využívania územia v obvode pozemkových úprav v súlade s princípmi trvalo udržateľného rozvoja v rámci návrhu miestneho územného systému ekologickej stability na účely pozemkových úprav a všeobecných zásad funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav. Okresný úrad v obvode projektu pozemkových úprav zostaví, zverejní a schváli register pôvodného stavu, ktorý sa skladá z údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim ku dňu, ktorý určí okresný úrad; zmeny právnych vzťahov, ku ktorým došlo po schválení registra pôvodného stavu, okresný úrad vyznačí v registri pôvodného stavu na základe údajov katastra nehnuteľnosti. Všeobecné zásady funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav sa vypracúvajú v rozsahu, ktorý zodpovedá dôvodom začatia pozemkových úprav a potrebám ďalšieho konania o pozemkových úpravách. Všeobecné zásady funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav obsahujú prehodnotenie alebo určenie regulatívu priestorového usporiadania a funkčného využívania územia, ktorý je v súlade so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie, najmenej v rozsahu podľa § 9 ods. 11 a z toho vyplývajúceho verejného záujmu podľa § 1, návrhy spôsobu ďalšieho využívania územia a štruktúry krajiny v obvode projektu pozemkových úprav s cieľom, aby sa v nej vzájomne zladžovali priestorové požiadavky hospodárskych a iných činností človeka s krajinnoekologickými podmienkami územia, vymedzenie chránenej časti krajiny, ak nevznikajú podľa osobitného predpisu. Návrh všeobecných zásad funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav predloží okresný úrad na prerokovanie združeniu účastníkov, obci a dotknutým orgánom štátnej správy a dotknutým správcom verejných zariadení (§ 9 ods. 1, 2, 10, 12 cit. zákona).

Okresný úrad zverejní register pôvodného stavu [§ 9 ods. 1 písm. c/] na vhodnom mieste v obci alebo jej časti na 30 dní a doručí register pôvodného stavu združeniu účastníkov. Zároveň doručí každému účastníkovi, ktorého pobyt je známy, výpis z registra pôvodného stavu o pozemkoch vlastníka a porastoch na nich podliehajúcich pozemkovým úpravám okrem § 9 ods. 6 vrátane výpisu spoluvlastníckych podielov a o ich hodnote. Účastníci môžu podať proti údajom v písomnostiach uvedených v § 10 ods. 1 okresnému úradu písomné námietky v lehote do 30 dní. Okresný úrad zverejní všeobecné zásady funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav na vhodnom mieste v obci alebo jej časti. Schválené všeobecné zásady funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav podľa § 10 ods. 6 nahrádzajú na účely výstavby spoločných zariadení a opatrení rozhodnutie o umiestnení stavby, ak ide o prípady uvedené v § 12 ods. 4 písm. a/ až d/, rozhodnutie o využívaní územia vypracované v súlade so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie, rozhodnutie o odňatí poľnohospodárskej pôdy a rozhodnutie o vyňatí lesného pozemku (§ 10 ods. 1, 2, 4, 8 cit. zákona).

Nové pozemky majú byť svojím druhom, výmerou, bonitou, polohou a hospodárskym stavom primerané pôvodným pozemkom, pričom sa prihliada na výhody získané pozemkovými úpravami. Pri zmene druhu pozemku z dôvodov riešenia protieróznych opatrení a iných opatrení navrhnutých vo všeobecných zásadách funkčného usporiadania územia sa za pôvodný druh pozemku považuje navrhovaný stav. Nové určenie hodnoty takéhoto pozemku sa vykoná v rámci aktualizácie registra pôvodného stavu. Nové pozemky vlastníka sú primerané, ak rozdiel hodnoty pôvodných pozemkov a nových pozemkov vlastníka nepresahuje desať percent hodnoty pôvodných pozemkov vrátane pozemkov alebo ich častí potrebných na spoločné zariadenia a opatrenia. S písomným súhlasom vlastníka možno v jeho neprospech prekročiť prípustný rozdiel hodnoty nových pozemkov bez nároku na vyrovnanie v peniazoch. Nové pozemky vlastníka sú primerané, ak rozdiel výmery pôvodných pozemkov a nových pozemkov vlastníka nepresahuje desať percent výmery pôvodných pozemkov vrátane pozemkov alebo ich častí potrebných na spoločné zariadenia a opatrenia. S písomným súhlasom vlastníka možno v jeho neprospech prekročiť prípustný rozdiel výmery nových pozemkov bez nároku na vyrovnanie v peniazoch. Ak s tým vlastník súhlasí, nemusia byť pri vyrovnaní dodržané kritériá uvedené v odseku 3. Obmedzenie vyplývajúce z osobitných predpisov preberá na seba vlastník nového pozemku (§ 11 ods. 3, 4, 5, 6, 22 cit. zákona).

Po schválení úvodných podkladov (§ 10) a dohodnutých zásad pre umiestnenie nových pozemkov (§ 11 ods. 18) okresný úrad zadá vypracovanie projektu pozemkových úprav. Projekt pozemkových úprav sa skladá zo sprievodnej správy, ktorá obsahuje rekapituláciu konania o pozemkových úpravách, z úvodných podkladov (§ 9), z návrhu nového usporiadania pozemkov v obvode pozemkových úprav, ktorý obsahuje geodetické a popisné údaje v členení na 1. zásady na umiestnenie nových pozemkov, 2. plány verejných zariadení a opatrení (odsek 3), plány spoločných zariadení a opatrení (odsek 4) v nadväznosti na návrh miestneho územného systému ekologickej stability územia na účel pozemkových úprav, 3. rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu a zoznam vyrovnaní v peniazoch. Okresný úrad prerokuje návrh nového usporiadania pozemkov s dotknutými vlastníkami pozemkov a z prerokovania vyhotoví zápis. Ak sa vlastníci opakovane bez ospravedlnenia rokovania nezúčastní, považuje sa návrh nového usporiadania pozemkov za prerokovaný. Rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu sa zostavuje podľa registra pôvodného stavu [§ 9 ods. 1 písm. c/) a zásad pre umiestnenie nových pozemkov (§ 11 ods. 23). Rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu má grafickú časť (umiestnenie náhradných pozemkov) a písomnú časť (register nového stavu). Projekt pozemkových úprav sa spracúva tak, aby bol dostatočným podkladom na spracovanie projektovej dokumentácie v projekte pozemkových úprav plánovaných spoločných zariadení a opatrení a aby obsahoval údaje katastra nehnuteľností (§ 12 ods. 1, 2, 6, 9, 10 cit. zákona).

Pred schválením projektu pozemkových úprav okresný úrad aktualizuje obvod pozemkových úprav a register pôvodného stavu tak, aby údaje v registri pôvodného stavu a údaje v registri nového stavu boli v súlade (§ 12a cit. zákona).

Okresný úrad doručí projekt pozemkových úprav združeniu účastníkov a zverejní ho v obci (jej časti) na vhodnom mieste na 30 dní. Súčasne doručí každému účastníkovi, ktorého miesto pobytu je známe, výpis z rozdeľovacieho plánu. Účastníci a združenie účastníkov môžu podať okresnému úradu proti projektu pozemkových úprav a výpisu z rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu námietky do 30 dní od ich zverejnenia alebo doručenia. Ak nie sú podané námietky, okresný úrad projekt pozemkových úprav schváli. Rozhodnutie o schválení projektu pozemkových úprav (odseky 3, 5 a 6) sa oznamuje verejnou vyhláškou (§ 13 ods. 1, 2, 3, 7 cit. zákona).

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správny orgán prvého stupňa v danej veci postupoval v intenciách právnej úpravy zákona č. 330/1991 Zb. (citovanej vyššie), pri rozhodovaní o námietkach žalobkyne proti výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav vychádzal z relevantných skutkových podkladov, zadovážených v procese vyhotovovania projektu pozemkových úprav v k.ú. G., a preto jeho skutkový a právny záver treba považovať za správny, ktorý aj náležite odôvodnil v odôvodnení rozhodnutia, a preto pokiaľ žalovaný rozhodnutím napadnutým žalobou potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie a odvolania podané prostredníctvom zákonných zástupcov žalobkyne zamietol, rozhodol vo veci v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa v zmysle § 250j ods. 1 OSP.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného, odvolací súd zistil, že základné námietky žalobkyne, ktorými napáda zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu spočívajú v tvrdení, že napadnutým rozhodnutím žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím bolo rozhodnuté v rozpore so zákonom č. 330/1991 Zb., keď správne orgány oboch stupňov nevyhoveli jej námietke proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v k.ú. G., keďže vypravovaným projektom bol vytvorený nový stav, ktorým parcely boli umiestnené tak, že pod budovy v jej vlastníctve, nachádzajúce sa v hospodárskom dvore, boli pridelené parcely iných vlastníkov napriek tomu, že má dostatočnú výmeru parciel, ktoré by v plnej miere poskytli možnosť rozdelenia tak, aby jej budovy stáli na parcelách v jej vlastníctve; žalobkyňa súčasne namietala, že súd prvého stupňa ako aj žalovaný v odôvodnení rozhodnutia nedostatočne odôvodnili, z akých dôvodov jej námietke nevyhoveli, čím zaťažili rozhodnutie

vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

Odvolací súd v prvom rade zameral svoju pozornosť k námietke žalobkyne o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa pre nedostatok dôvodov.

Podľa ustanovenia 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 157 ods. 1, 2 OSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov a prísediacich, presné označenie účastníkov a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania a náležitostiach odvolania podľa § 205 ods. 1 a 2 OSP, poučenie o možnosti výkonu rozhodnutia a deň a miesto vyhlásenia.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Problematike týkajúcej sa povinnosti náležite zdôvodniť rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky - napr. v nálezoch sp.zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010. Ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov (týka sa aj rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy) sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princípov, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je povinnosť súdov (ako aj orgánov verejnej správy) svoje rozhodnutia odôvodniť v súlade so zákonnou úpravou. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Taktiež z ustálenej judikatúry EŠLP je zrejmé, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. V zmysle judikatúry Súdného dvora ako aj ústavného súdu sa pritom nevyžaduje, aby sa na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Vzhľadom na to, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývajú, nemožno sa stotožniť s námietkou žalobkyne o nedostatočne odôvodnenom rozhodnutí krajského súdu a o potrebe jeho zrušenia pre vadu nepreskúmateľnosti. Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobkyne, ktorými namietala, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa riadne nevysporiadal s jej námietkami uvedenými v žalobe, za nedôvodné. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza v dostatočnom rozsahu relevantné skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia žalovaného v preskúmvanej veci o námietkach žalobkyne ako vlastníka proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v katastrálnom území G. a súčasne právne dôvody, podložené právnou úpravou na vec sa vzťahujúcou, ktoré ho viedli k právnemu záveru o zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správny rozhodnutím a konania im predchádzajúce, čo je v

súlade s procesnými požiadavkami vyjadrenými v ustanovení § 157 ods. 2 OSP. Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa neobstojí ani tvrdenie žalobkyne, ktorým dôvodila, že súd prvého stupňa dostatočne nezdôvodnil, prečo neprihliadol k jej základnej námietke, že v konaní nie je preukázané, akými úvahami sa súd riadil, keď jej právnu argumentáciu nepovažoval za dôvodnú, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasným a zrozumiteľným spôsobom dal dostatočnú odpoveď na námietky žalobkyne vznesené v jej žalobe, ako aj k otázke, ktorú žalobkyňa považovala za základnú, t.j. umiestnenie iných vlastníkov pod stavby v jej vlastníctve v hospodárskom dvore. Z týchto dôvodov odvolací súd námietku žalobkyne, ktorou namietala, že jej bolo odňaté právo na spravodlivý proces pre nedostatočné zdôvodnenie súdneho rozhodnutia, vyhodnotil ako nedôvodnú.

Ďalej žalobkyňa v dôvodoch odvolania namietala, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tvrdila, že počas konania o projekte pozemkových úprav namietala, že návrh rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav nerieši účelne, efektívne a hospodárne doteraz existujúci stav, rozhodnutie sa zaoberalo čiastočne len námietkami ohľadne ornej pôdy, neriešilo hospodársky dvor, a práve za najvypuklejší problém považovala neriešenie jej námietok ohľadne hospodárskeho dvora, ktorý odkúpil za účelom podnikania v poľnohospodárstve. Namietala, že správny orgán nezobral do úvahy jej námietky a tvrdenia a ani nevysvetlil dôvody svojho postupu. S uvedeným sa však odvolací súd nestotožňuje. Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu vyplýva, že správne orgány oboch stupňov v procese posudzovania námietky žalobkyne proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu projektu pozemkových úprav v k.ú. G., ktorou žalobkyňa nesúhlasila s umiestnením nových vlastníkov pozemkov pod jej patriace hospodárske objekty v areáli hospodárskeho dvora, si zabezpečili a mali k dispozícii dostatok relevantných skutkových podkladov, na základe ktorých ustálili svoj záver o nedôvodnosti tejto námietky žalobkyne. Odvolací súd v danej súvislosti upriamuje pozornosť na to, že zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že samotná žalobkyňa ako účastník pozemkových úprav mala možnosť využiť svoje procesné práva a správne orgánu predniesť požiadavku na umiestnenie nových pozemkov v hospodárskom dvore v čase prerokovania návrhu umiestnenia nových pozemkov dňa 09. novembra 2011, ktorého sa zúčastnil jej zákonný zástupca, pričom zo zápisu z predmetného prerokovania vyplýva, že tento požiadavku návrhu na riešenie vlastníctva pozemkov pod budovami v jej vlastníctve v hospodárskom dvore nevzniesol. Za pasivitu žalobkyne ako účastníka pozemkových úprav nemôže byť v procese spracovania projektu pozemkových úprav zodpovednosť jeho zhotoviteľ a ani správny orgán v konaní rozhodovania o námietkach proti projektu pozemkových úprav. Správne orgány oboch stupňov v konaní o námietkach žalobkyne proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav, v rámci posudzovania dôvodnosti námietok žalobkyne voči spracovanému projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu, náležite skúmali, či projekt pozemkových úprav vo vzťahu k žalobkyňi bol vypracovaný v súlade so zákonom č. 330/1991 Zb., sledujúc jeho účel, či zhotoviteľ projektu pozemkových úprav postupoval pri umiestňovaní nových pozemkov podľa zákona č. 330/1991 Zb., platných Zásad na umiestňovanie nových pozemkov a zápisu z prerokovania návrhu umiestnenia nových pozemkov zo dňa 09. novembra 2011 so zákonným zástupcom žalobkyne, výsledkom ktorého posúdenia bolo nevyhovenie námietke žalobkyne týkajúcej sa umiestnenia nových pozemkov pod budovy v jej vlastníctve v hospodárskom dvore. Svoje právne závery správne orgány oboch stupňov v odôvodnení rozhodnutí náležite podložili skutkovými zisteniami ako aj svojou právnou úvahou, na základe ktorej dospeli k tomu, že námietke žalobkyne vo vzťahu k novému umiestneniu pozemkov v hospodárskom dvore nie je možné vyhovieť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani odvoláciu námietku žalobkyne, že správne orgány oboch stupňov nevenovali dostatočnú pozornosť jeho zásadnej námietke proti výpisu z rozdeľovacieho plánu projektu pozemkových úprav v k.ú. G., ktorou nesúhlasila s umiestnením nových pozemkov pod jej patriace hospodárske objekty v areáli hospodárskeho dvora, považujúc návrh rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav za nespravodlivý, keďže nerieši účelne, efektívne a hospodárne doteraz existujúci stav pozemkov a budov nachádzajúcich sa v predmetnom hospodárskom dvore.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu mal odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa v preskúmvanej veci preukázať, že Obvodný pozemkový úrad v Leviciach rozhodnutím č. P 2004/00258 zo dňa 10. júna 2004 podľa § 7 zákona č. 330/1991 Zb. nariadil prípravné konanie pozemkových úprav v k.ú. G. z dôvodu uvedeného v § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb., t.j. potreby usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov a odstránenia prekážok ich výkonu vyvolaných historickým vývojom pred účinnosťou tohto zákona, rozhodnutím č. j. 2005/001171-P 2005/00913 z 01. júna 2005 Obvodný pozemkový úrad v Leviciach podľa § 8 ods. zákona č. 330/1991 Zb. nariadil pozemkové úpravy k nehnuteľnostiam v k.ú. G. v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb. a v zmysle § 3 tohto zákona určil obvod pozemkových úprav tak, že je ním k.ú. G., dňa 10. septembra 2009 sa konalo druhé stretnutie komisie konanej za účelom opätovného prerokovania návrhov a požiadaviek na určenie nových pozemkov v rámci prípravy Zásad na umiestnenie nových pozemkov projektu pozemkových úprav v obvode projektu pozemkových úprav k.ú. G., ktorého sa zúčastnil zákonný zástupca žalobkyne, o čom bola spísaná zápisnica. Verejnou vyhláškou pod č. Ev.č. 2009/001986, P 2009/00067 z 09. októbra 2009 Obvodný pozemkový úrad v Leviciach zverejnil Zásady na umiestnenie nových pozemkov, rozhodnutím z 30. októbra 2009 Ev.č. 2009/002137, P 2009/00067 Obvodný pozemkový úrad v Leviciach podľa § 10 ods. 5 cit. zákona schválil register pôvodného stavu v k.ú. G., návrh na umiestnenie nových pozemkov podľa § 11 a 12 cit. zákona bol zápisnične prerokovaný so zákonným zástupcom žalobkyne dňa 09. novembra 2009, z obsahu ktorej zápisnice vyplýva, že žalobkyňa návrh umiestnenia nových pozemkov vo vzťahu k hospodárskemu dvoru nevzniesla, pričom následne listom zo dňa 12. decembra 2012, doručeným Obvodnému pozemkovému úradu v Leviciach dňa 17. decembra 2012 vznesla písomné námietky proti PPÚ a výpisu rozdeľovacieho plánu G..

Skutkové okolnosti podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa potvrdzujú, že správny orgán v procese pozemkových úprav v preskúmvanej veci postupoval v súlade so zákonom č. 330/1991 Zb., v úzkej súčinnosti so žalobkyňou, čím neboli porušené ani jej procesné práva. Správne orgány oboch stupňov vo veci námietok žalobkyne si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení preskúmvaných rozhodnutí aj náležite odôvodnili, a preto ich rozhodnutia spĺňajú zákonné požiadavky ustanovené v § 47 správneho poriadku. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani odvoláciu námietku žalobkyne, že žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa náležite neodôvodnili žalobou napadnuté rozhodnutia.

Odvolací súd sa tiež stotožňuje s konštatáciou súdu prvého stupňa, že správne orgány oboch stupňov v preskúmvanom konaní neprekročili zákonom povolenú mieru voľnej úvahy (správne uváženie), svoje uváženie i vyvedené závery v odôvodnení rozhodnutí dostatočne odôvodnili a napadnutými rozhodnutiami vytvorili spravodlivú rovnováhu medzi všeobecným záujmom a ochranou individuálnych práv.

V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti žalobkyne, že právne posúdenie námietok účastníka proti výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav k.ú. G. patrí do výlučnej kompetencie správneho orgánu - v danom prípade okresného úradu (právny nástupca obvodného úradu). Zákonodarca umožňuje ingerenciu súdu do právneho posúdenia - správnej úvahy, správneho orgánu len v zákonom rámci súdneho prieskumu (§ 245 ods. 2 OSP), keďže opačný postup by spôsoboval zásah súdu do rozhodovacej právomoci správneho orgánu, čo nie je prípustné. Odvolací súd upriamuje pozornosť tiež na to, že v procese súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu povinnosťou súdu je posúdiť, či postup a rozhodnutie správneho orgánu nevybočilo zo zákonného rámca, či skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia boli zadovážené zákonným spôsobom a či úsudok správneho orgánu je v súlade s logickým a racionálnym uvažovaním.

Pokiaľ aj žalobkyňa za najvypuklejší problém považuje neriešenie jej námietok ohľadne hospodárskeho dvora, ktorý bol odkúpený za účelom podnikania v poľnohospodárstve, nie je možné súhlasiť s argumentáciou, že návrh rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav nerieši účelne, efektívne

a hospodárne doteraz existujúci stav, považujúc za nespravodlivé, že pod budovy v jej vlastníctve boli pridelené parcely iných vlastníkov napriek tomu, že má dostatočnú výmeru parciel, ktoré by v plnej miere poskytli možnosť rozdelenia tak, aby jej budovy stáli na parcelách v jej vlastníctve. Skutkové okolnosti potvrdzujú, že boli odkúpené len objekty v areáli hospodárskeho dvora a nie aj pozemky pod nimi, teda stav vo vzťahu k vlastníctvu k pozemkom pod nimi ostal nezmenený. Odvolací súd v danej súvislosti zdôrazňuje, že povinnosťou správneho orgánu v konaní o pozemkových úpravách bolo zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi všeobecným záujmom a ochranou individuálnych práv, pričom žiaden z účastníkov konania o pozemkových úpravách a teda ani žalobkyňa v tomto konaní nemal právny nárok na také funkčné a priestorové usporiadanie vlastníctva pozemkov, aby nadobudol pozemky pod vlastnými stavbami. Skutkové zistenia pritom potvrdzujú, že správny orgán bral v úvahu rozdielneho vlastníctva k budovám žalobkyne a pozemkom pod nimi, zohľadniac ďalší postup usporiadania vlastníctva odpredajom alebo dlhodobým prenájomom pozemkov v zmysle § 19 ods. 3 písm. c/ zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom. Skutkové okolnosti potvrdzujú, že správny orgán pri navrhovaní nového stavu vlastníctva k pozemkom pod stavby vo vlastníctve žalobkyne v hospodárskom dvore sledoval jej záujem. Skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu súčasne nepotvrdzujú správnosť tvrdenia žalobkyne, že napriek jej návrhu, aby zastavaná pôda v hospodárskom dvore bola daná do jej vlastníctva, pozemkový úrad schválil takú úpravu, ktorá umiestňuje pod jej budovy pozemky iných vlastníkov, keď zo zápisu o prerokovaní návrhu umiestnenia nových pozemkov zo dňa 09. novembra 2011 so zákonným zástupcom žalobkyne nevyplyva, že bol vznesený návrh alebo požiadavka vo vzťahu umiestnenia nových pozemkov v hospodárskom dvore.

Vzhľadom k uvedenému vyššie ak žalobkyňa v dôvodoch odvolania namietala, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ OSP), rozhodnutie krajského súdu vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP) a postupom krajského súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP), bez bližšieho zdôvodnenia, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti uvedených odvolacích dôvodoch. Po preskúmaní danej veci odvolací súd mal preukázané, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného postupoval v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa taktiež náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalobné námietky žalobkyne neboli spôsobilé zvrátiť správnosť záverov správnych orgánov oboch stupňov, na základe ktorých podľa § 13 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. nebolo vyhovené jej námietke ako vlastníka proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v k.ú. G.. Z uvedených dôvodov preto aj odvolací súd odvolacie námietky žalobkyne proti rozsudku krajského súdu vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jej odvolacieho návrhu.

Odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), keď nezistil ani okolností, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnej žalobkyni náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému zo zákona neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok, ktorý v §

491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.